

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623201157
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623201157.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej v právnej veci žalobcu: A. B. B. C. D., so sídlom A. E. X, XXX XX B., C., konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky A. B. B. C. D., pobočka zahraničnej banky, IČO: XX XXX XXX, so sídlom XXX XX A., F. X, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., IČO: 47 234 547, so sídlom 811 01 Bratislava Ventúrska 16, proti žalovanej: G. F., nar. X. XXXXXXXXX XXXX, bytom H., I. J. XXXX/XX, o zaplatenie 2 146,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 16Csp/33/2023-247 zo dňa 18. októbra 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalobcu proti výroku I. rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 16Csp/33/2023-247 zo dňa 18. 10. 2023 o d m i e t a .

II. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 16Csp/33/2023-247 zo dňa 18. 10. 2023 vo výroku II. a III. m e n í t a k, že žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 718,59 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 718,59 eur od 19. 09. 2020 do zaplatenia. Súd povoľuje žalovanej splácať žalobcovi predmetný dlh v 150,- eurových mesačných splátkach vždy do 15. dňa mesiaca až do jeho zaplatenia, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky dochádza k zrochnosti celého dlhu.

III. Žalovanej ukladá povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 66,94 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

IV. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. rozhodol, že „Súd návrh na zmenu žalobcu doručený súdu dňa 12.12.2023 nepripúšťa“, výrokom II. „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 718,59 Eur spolu s 5 percentným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 718,59 Eur od 19.09.2020 do zaplatenia“, výrokom III. „Súd povoľuje žalovanej splácať žalobcovi predmetný dlh podľa prvého výroku tohto rozhodnutia v 150 Eur-ových mesačných splátkach vždy do 15. dňa v mesiaca až do jeho zaplatenia počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia“, výrokom IV. „Vo zvyšku súd žalobu zamietá“, výrokom V. „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66,94% v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania“.

1.1 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že predmetom sporu po čiastočnom späťvzati žaloby bol nárok žalobcu na zaplatenie 2 059,48 eur s príslušenstvom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 4 500,- eur. Žalovaná neplnila dlh riadne a včas,

zaplatila sumu 4 016,81 eur. Žalobca preto dňa 3. septembra 2020 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s tým, že predtým bola žalovaná dňa 5. júna 2020 vyzvaná na úhradu dlžných splátok. Žalovaná na pojednávaní uznala dlh v uvedenej výške a požiadala súd o plnenie v splátkach vo výške 150,- eur mesačne k 15. dňu mesiaca.

1.2 Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav. Žalobca poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej úver v sume 4 500,- eur s úrokovou sadzbou 9,99 % ročne. Žalovaná mala splácať úver v 60 mesačných splátkach po 102,27 eur s celkovou čiastkou na zaplatenie 5 735,40 eur. Žalovaná neplnila splátky riadne a včas. Preto žalobca po predchádzajúcej výzve na úhradu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 8. septembra 2020 a žalovanú žiadal o zaplatenie zvyšnej časti úveru. Táto výzva bola žalovanej doručená dňa 18. septembra 2020. Žalovaná na úver doposiaľ uhradila sumu 4 016,81 eur.

1.3 Vychádzajúc z vyššie uvedeného skutkového stavu mal súd prvej inštancie za preukázané, že sporové strany uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca poskytol žalovanej úver, ktorý žalovaná mala platiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver v dohodnutých mesačných splátkach. V dôsledku toho žalobca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok a následne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka. Toto právo mali strany sporu dohodnuté v čl. 3.1 zmluvy o úvere. Keďže žalovaná uvedenú výzvu prevzala dňa 18. septembra 2020, počnúc nasledujúcim dňom vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej zaplatenie zostatku úveru naraz. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaná bola v omeškaní s plnením splátok pred zosplatením viac ako tri mesiace, o čom svedčili nesporné skutočnosti. Zároveň v rámci týchto troch mesiacov bola žalovaná vyzvaná na úhradu splátok, v lehote nie kratšej ako 15 dní, ako to upravuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi tak účinne vznikol nárok na jednorazové zaplatenie celého poskytnutého úveru, poníženého o zaplatené splátky. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020, uverejneného pod R č. 5/2021 patrí veriteľovi (žalobcovi) pri predčasnom zosplatení úveru nárok na úhradu jeho pohľadávky v rozsahu, v akom by bol dlžník povinný plniť svoj dlh podľa zmluvy. To podľa súdu prvej inštancie predstavovalo sumu celkových nákladov podľa zmluvy o úvere v sume 5 735,40 eur. Keďže žalovaná zaplatila na úver sumu 4 016,81 eur, po odčítaní tejto sumy mal žalobca právo požadovať zaplatenie sumy 1 718,59 eur. Keďže predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2 059,48 eur, súd prvej inštancie podanej žalobe vyhovel len v časti sumy 1 718,59 eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

1.4 Žalovaná v priebehu sporu vznesla požiadavku, aby mohla platiť dlh v splátkach v sume 150,- eur mesačne k 15. dňu v mesiaci. Žalobca sa po prvom pojednávaní k uvedenej skutočnosti nevyjadril, hoci mu bola doručená zápisnica z pojednávania. Preto súd prvej inštancie uvedenej požiadavke žalovanej vyhovel a podľa § 232 ods. 4 CSP jej priznal právo uhrádzať dlh v uvedených mesačných splátkach. Výška mesačnej splátky požadovanej žalovanou pritom nebola k výške celkového dlhu disproporčná. Z dôvodu pasivity žalobcu súd prvej inštancie nerozhodol (vyplývajúc zo slova „môže“ v § 232 ods. 4 CSP) o možnosti straty výhody splátok žalovanej.

1.5 Súd prvej inštancie nepripustil návrh na zmenu žalobcu v spore podľa § 80 CSP. Žalobca v spore nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na nového veriteľa pre nepreukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách v zmysle výkladu poslednej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Cdo/75/2020. K návrhu na zmenu žalobcu nebola predložená samostatná výzva na úhradu dlhu adresovaná žalovanej tak, ako to vyžaduje uvedené ustanovenie zákona, v súlade s uvedenou judikatúrou. Za takúto výzvu nemožno považovať ani vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Preto návrh na zmenu žalobcu súd prvej inštancie nepripustil. Súd pritom o totožnom procesnom návrhu rozhodol v priebehu sporu uzneseniami č. I 197 a 109 spisu. Z toho dôvodu súd prvej inštancie podľa článku 5 CSP neakceptoval návrh žalobcu na odročenie pojednávania, pretože podľa názoru súdu išlo zo strany žalobcu o zjavné zneužívanie práva, keďže v priebehu sporu už mal k dispozícii rozhodnutie o nepripustení zmeny žalobcu. Pokiaľ žalobca následne súdu predkladal argumenty založené na judikatúre súdov o tom, že boli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, tie považoval súd prvej inštancie, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/75/2020, za irelevantné.

1.6 O čiastočnom späťvzati žaloby žalobcu doručeného súdu dňa 26. apríla 2023 súd prvej inštancie s poukazom na § 145 ods. 3 CSP nerozhodoval, pretože k nemu došlo pred doručením žaloby žalovanej.

1.7 Žalobca bol v spore úspešný v rozsahu 83,47 % z predmetu sporu. Žalovaná bola úspešná v rozsahu 16,53 % v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (2059,48 - 1718,59 = 340,89 eur). Súd prvej inštancie preto o nároku na náhradu trov konania rozhodol rozdelením úspechu strán sporu vo veci podľa § 255 ods. 2 CSP. Na základe toho súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu

83,47 % - 16,53 % = 66,94 %. Trovy žalobcu je žalovaná povinná zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca (ďalej aj len ako „odvolateľ“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), h) CSP, pričom uviedol, že rozsudok napáda vo výroku I. a III. a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie návrhu na zmenu žalobcu a rozhodne o možnosti straty výhody splátok žalovanej.

2.1 Žalobca v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie vo veci aplikácie ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevykonal žiadne právne posúdenie a odkázal výlučne na poslednú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, s čím sa žalobca nestotožnil, odvolávajúc sa na novšie rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27. septembra 2023. Žalobca uviedol, že výrok I. rozsudku je nepreskúmateľný, nakoľko súd nevykonal v tejto časti žiadne právne posúdenie. Žalobca bol presvedčený, že v konaní preukázal splnenie podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca zastal názor, že rozsudok súdu je nepreskúmateľný, arbitrárny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2 Záverom žalobca namietol aj výrok III. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 150,- eur bez toho, aby súd omeškanie žalovanej s plnením splátok sankcionoval stratou výhody splátok. Ako dôvod tejto skutočnosti, resp. nerozhodnutia o možnosti strany výhody splátok žalovaného súd prvej inštancie uviedol pasivitu žalobcu, ktorá však bola podľa žalobcu zapríčinená výlučne nesprávnym procesným postupom súdu, kedy súd prvej inštancie nerozhodol o zmene žalobcu na základe jeho návrhu, i napriek splneniu podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. Pre vylúčenie pochybností žalobca uviedol, že nenamietia povolenie splácania dlžnej sumy v mesačných splátkach po 150,- eur, no absencia možnosti straty výhody splátok v prípade omeškania žalovanej s plnením, vytvára podľa žalobcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach sporových strán, a preto žalobca navrhol, aby súd povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 150,- eur vždy k 15. dňu v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

3. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná nevyjadrila i napriek tomu, že jej na to bol vytvorený procesný priestor.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) podľa ustanovenia § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v prvom rade skúmal splnenie podmienok prípustnosti odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu smerujúce proti výroku I. rozsudku je potrebné podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť z dôvodu, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

5. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o: a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

7. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

8. Odvolací súd uvádza, že v predmetnej veci súd prvej inštancie výrokom I. rozsudku rozhodol o návrhu žalobcu na pripustenie zmeny žalobcu v zmysle ustanovenia § 80 CSP. Rozhodnutie súdu o návrhu na zmenu strany sporu (§ 80 CSP) má pritom povahu samostatného uznesenia, a to bez ohľadu na

skutočnosť, že je konzumované vo forme rozsudku. Žalobca podal proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, ktoré je tak predmetom odvolacieho prieskumu, a to aj napriek tomu, že súd prvej inštancie v poučení strany sporu dostatočným spôsobom poučil, že odvolanie je možné podať len proti výroku II. až V. rozsudku.

9. Na úvod odvolací súd poznamenáva, že odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktoré je prípustné proti rozsudku súdu prvej inštancie, ak to zákon nevyklučuje a proti uzneseniu súdu prvej inštancie, len ak to zákon pripúšťa. Zákon pripúšťa podať odvolanie proti uzneseniam súdu prvej inštancie, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 357 CSP, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

10. Odvolací súd konštatuje, že Civilný sporový poriadok a ani žiadny iný osobitný právny predpis nepripúšťa proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo o návrhu žalobcu na zmenu strany sporu podľa § 80 CSP, odvolanie.

11. Odvolací súd, po oboznámení sa so súdnym spisom, v rámci skúmania podmienok prípustnosti odvolania zistil, že žalobca podal odvolanie voči výroku I. rozsudku, ktorým súd rozhodol o návrhu na zmenu žalobcu podľa § 80 CSP, voči ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 357 CSP „a contrario“). Uvedená skutočnosť vytvorila zákonný stav, v rámci ktorého nedošlo k naplneniu procesných podmienok v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) CSP, ktoré by oprávňovali odvolací súd odvolanie žalobcu smerujúce proti výroku I. rozsudku po vecnej stránke preskúmať a vo veci rozhodnúť. Z uvedeného dôvodu odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako odvolanie žalobcu v tejto časti v súlade s ustanovením § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

12. Odvolací súd ďalej po zistení, že odvolanie žalobcu v zostávajúcej časti je prípustné, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP „a contrario“ keď odvolací súd podľa § 219 ods. 3 CSP a za použitia ust. § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, pričom vo veci nebolo potrebné nariadovať pojednávanie v zmysle § 385 ods. 1 CSP z dôvodu, že nebolo potrebné zopakovať dokazovanie alebo doplniť dokazovanie postupom v zmysle § 384 ods. 1 a 2 CSP a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, rozsudok okresného súdu vo výroku II. a III. podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže prejednaním veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci, pri viazanosti skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvej inštancie, nie je možné potvrdiť a ani zrušiť.

13. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

15. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

16. Žalobca v odvolaní nenamietal, aby žalovaná mohla platiť dlh v mesačných splátkach po 150,-eur, avšak namietol, že pre absenciu straty výhody splátok sa vytvára značná nerovnováha v právach a povinnostiach strán.

17. Odvolací súd hodnotí túto námietku žalobcu ako dôvodnú a uvádza k nej, že sa jedná o otázku vykonateľnosti rozsudku, ktorá je reglementovaná v ustanoveniach § 232 ods. 3 a 4 CSP, v zmysle ktorých platí, že ak súd v rozsudku uložil povinnosť, je povinnosť ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd však môže určiť aj dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Procesná norma ako hlavné (prioritné) pravidlo určuje, že v prípade povinnosti uloženej súdom je túto povinný subjekt splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Výnimka z tejto zásady je založená na vlastnej úvahe súdu (t. j. možná i bez návrhovej dispozície povinného, spravidla však s ňou spojená), že pokiaľ sa jedná o peňažné plnenie, nemusí byť celé zaplatené do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ale môže sa vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročností určí súd. Každá takáto výnimka (bez ohľadu na jej konkrétny obsah) sa považuje vždy za osobitnú výhodu povinného (dlžníka), ktorá však nesmie neprimerane zasahovať do právoplatne priznaných práv oprávneného (veriteľa). Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu oprávneného a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Povolenie plnenia v splátkach alebo určenie dlhšej lehoty na plnenie musí byť podložené zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery strán sporu je vhodné určiť na splnenie dlhšiu lehotu než tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (porovnaj R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanej, ktorej platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovanej, žalovanej prejavovaná snaha o plnenie záväzku počas konania, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie sa v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/7/2020 zo dňa 26. augusta 2020, sp. zn. 7Cdo/116/2012 zo dňa 18. marca 2013, porovnaj tiež R V/1968). Rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít tak v zmysle vyššie uvedeného vymedzila zrozumiteľné kritéria, za splnenia ktorých môže súd modifikovať spôsob splnenia žalovanej povinnosti v rozsudku.

18. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie umožnil žalovanej splácať dlh v mesačných splátkach, avšak bez toho, aby súčasne rozhodol o možnosti straty výhody splátok v dôsledku platobnej nedisciplinovanosti. Odvolací súd považuje v tomto smere úvahu súdu prvej inštancie za nesprávnu, keď umožnil žalovanej splácať dlh v splátkach bez možnosti straty výhody splátok, nakoľko tak došlo až k neprimeranému zásahu do práv žalobcu. Z obsahu súdneho spisu totiž jednoznačne vyplýva, že základom prejednávaného sporu bola počítačová platobná nedisciplinovanosť žalovanej so splácaním mesačných splátok úveru. Už len z tejto premisy nie je podľa názoru odvolacieho súdu udržateľné uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť dlh v mesačných splátkach, bez možnosti straty výhody splátok, len s odôvodnením, že žalobca sa k návrhu žalovanej nevyjadril. Podľa názoru odvolacieho súdu by nebolo spravodlivé opätovné rozvrhnutie dlhu žalovanej do mesačných splátok bez toho, aby sa veriteľovi, resp. žalobcovi poskytla primeraná ochrana pre prípad pokračovacej platobnej nedisciplinovanosti žalovanej so splácaním dlhu.

19. Odvolací súd v súvislosti s vyššie uvedeným poznamenáva, že podľa § 232 ods. 2 CSP, v prípade, že súd uloží žalovanej povinnosť plniť, je rozsudok vykonateľný márnym uplynutím paričnej lehoty, ktorá je tri dni, ak nie je zákonom alebo súdom stanovené inak. Otázka lehoty plnenia (tzv. paričnej lehoty) je tak integrálnou súčasťou výroku rozsudku, ktorým sa ukladá povinnosť plniť. V posudzovanom prípade to znamená, že výrok II. a III. tvoria jednotu a jeden bez druhého nemôžu samostatne obstať. Ide o vyjadrenie vzájomnej závislosti. Za tohto stavu, keď sa žalobca odvolal len voči výroku III., odvolací súd, po skonštatovaní dôvodnosti odvolacej námietky v rozsahu odvolacej argumentácie žalobcu, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

20. V dôsledku postupu podľa § 388 v spojení s § 396 ods. 2 CSP odvolací súd pristúpil k odvolaciemu prieskumu napadnutého rozsudku v časti výroku o trovách prvoinštančného konania ako závislého výroku a konštatuje, že žalobca bol v spore úspešný v rozsahu 83,47 % z predmetu sporu. Žalovaná bola úspešná v rozsahu 16,53 % v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (2059,48 - 1718,59 = 340,89 eur). Odvolací súd preto o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol rozdelením úspechu strán sporu vo veci podľa § 255 ods. 2 CSP. Na základe toho odvolací súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu $83,47\% - 16,53\% = 66,94\%$. Trovy žalobcu je žalovaná povinná zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 a čl. 4 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Miera procesného úspechu v odvolacom konaní sa odvíja medzi tým, čoho sa odvolateľ v odvolaní domáhal a tým, ako odvolací súd vo veci rozhodol. Žalobca sa v odvolaní domáhal zmeny výroku I. napadnutého rozsudku, pričom v tejto časti bolo odvolanie žalobcu odmietnuté, čo možno považovať svojimi účinkami za zastavenie odvolacieho konania, pretože odvolacie konanie skončí bez vecného preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 256 ods. 1 CSP). Žalobca sa v odvolaní domáhal tiež zmeny výroku III. napadnutého rozsudku, pričom v tejto časti bol žalobca úspešný v celom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP). Z vyššie uvedených dôvodov tak odvolací súd konštatuje, že každá zo strán sporu dosiahla v rámci odvolacieho konania rovnakú mieru úspechu a neúspechu, a preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 CSP a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.